C. R. BIBLIOTHECA UNIVERS. JAGELL. CRACOVIENSIS
17729
I | Mag. St. Dr. | P
kat. komp.

Czechowica ks. Tobiasza. Pole bujnéj pasze.

PANEG. et VITAE
Polon. 4°
№ 251.

40.

POLE
BVTNEY PASZE,
Dźiedźicznego Práwá Dekretem
NA OPAS
HERBOWNEMV PVŁKOZYCOWI
ODDANE

A

Przy Załobnym Akćie Wielm: Ieymośći Páni

ZOPHII

Z Wielkiey Wśi

GIZYCKIEY

Sędziny Wielvnskiey, Cnot Pobożnośći y Wysokiego Vrodzenia Nałęczą

OPASANE.

Y Kazániem Przy Przezacnego Zgromádzenia Audientij w Kośćiele Łyskorńskim.

OGŁOSZONE

Przez

X. TOBIASZA CZECHOWICA *Zakonu S. Páwłá Pierwśego Puśtelniká Prowincij Polskiey Definitorá y Káznodzieie Iásney Gory Cześtochowśkiey,*

Zá dozwoleniem Stárśych.

W KRAKOWIE, v Dziedzicovv KRZYSZTOFA SCHEDLA, I. K. M. Typ.
Roku Páńskiego 1674.

20.

NA HERBOWNY KLEYNOT.

Cne Kleynoty Nałęczą swoią opasáne,
Mocńiey niżli Gordiyski Węzeł są związáne.
Nie rozwiąże ie żadna ręká, áni siłá,
Choćby o Alexándrá sztuce pomyśliłá.
Sámá Atropos gdy ie przećiąć sie vdáie,
Iż iey ńići, ńie tákie Węzły, rwáć, przyznáie.

BIBLIOTH: UNIV. JAGELLONICAE

WIELMOZNEMV

A mnie wielce Mośćiwemu Pánu,

IEGO MOSCI PANV CHRYZOSTOMOWI

NA ŁTSKORNIACH

GIZYCKIEMV SEDZIEMV Ziemie Wielunſkiey Pánu y Dobrodźieiowi.

VPole buyney Paße nie tylko ná Opas y Wychowánie z Dobytkámi zá Conſilium Poòéty Pa- Virgi
ſcentes ſeruabit Tityrus hædos. *Ale dekretem Conſiſtorium Niębieſkiego káżdemu potrzebá wychodźić.*

 Sur-

Ezech: 3. Surgens egredere in campum & ibi loquar tecum. *Wielmożny Mości Páńie Sędzio Wielunski. Y nie záwiedźie ſię nikt ná tym, bo Ezechielá Proroká ma poſobie, ktory támże poſpieſza z Boſkiego Ordynanſu.* Surgens egreſſus ſum in Campum, *á oraz ná buyney paſze nátráfiwſzy ſpátium, vćieſzy ſie Opáſem dobrego mtęńia* & ecce ibi gloria Domini ſtabat. *Częſtokroć vko-*
Pſalm: 131. *ronowány Prorok ſzuka ſpoczynku* & requiem temporibus meis donec inueniam locum. *Y po długim ſzukániu ná iedno záſzedſzy polę, tám dopiero przy wczáſu y wygodzie reſpirium znáyduie* Inuenimus eam in campis ſyluæ. *Lubo nie ſłußnie Gorgiaſz inuazyą vczynił ná Lud Izraelſki, y chcąc cále pole zwyćięſtwá otrzymáć, á wybrány lud* Gentem Sanctam *woſtátnią zguby confuſią wpráwić, tym ſá-*
Exod: 19. *mym własna chętká okázyą dáłá winy* Hi

17729 I

qui

qui erant cum Iuda congreſsi ſunt & contritæ ſunt gentes: *Iedno Pole im iednák ták ſię łáſkáwym ſtáło, że vltimam perniciem* & cladem *ochronną ręką vſſli* & fugerunt 1 Mach: 4.
in Campum. *Dla tegoć Stárożytność chcąc dobrze záſłużonym prace y fátygi* reciproco *oddáć* retributo, *álbo raczey áccõmodowáć ſię* dicterio *Duchá Swiętego*, *ktory* Inclinationes *káżdego* ad faciendum *dedykuie* retributioni Campos Eliſyos *zwáli* Sedes defunctorum, *náktorychby* bene meriti, perpetuâ quiete & voluptate perfruerentur. Laur: Berlink: L. c.
Wiem ia dobrze ze Herbowny PVŁKOZYC *Wielmożney ley Mośći Páni* ZOPHII Z *Wielkiey Wśi* GIZYCKIEY *Sędziny Wielunſkiey á miłey Wáßmośći Mego Mośćiwe° Páná Małżonki w ßerokie y buyne Páſtwiſk záchodźił Polá, ná Honorách żadnego vſczerbku nie miał, nie wchodźił* ad Cãpos ſolitudinis, *álę* ad Campos germinis Ier: 39. Sap. 19.
de pro

de profundo, *proportionálne ſobie záwſze opátrował pábulá. Ale nie vſał podobno ſobie, inuaziey od nieprzyiáznych zwierząt obawiáiąc ſię, ogradza y obowięzuie Nałęczą te buyne Paſe Przezacnego Domu Twoiego Wielmożny Mośći Pánie Sędzio Wielunſki, y rozumiem że ten Obwiązek ſtánie mu zá obronę tym ſpoſobem iáko niekiedy Ferdynándowi Krolowi Kaſtulſkiemu, ktory oinàymuiąc, że ieżeliby kto miał iáką conſtrouerſią wzniećić o Kroleſtwo, roſkazał ſobie iednemu dowćipnemu Impreżiśćie odryſowáć* Nodum Gordium *nàkſztałt Nałęcze, nád nim Koronę Krolewſką á w poſrodku goły mieci, przydáiąc* vernaculo idiomate
Petr: Sāct *tákie Epigraphē* Tanto monta *leżeliby miał ſię kto dopominác Kroleſtwá Káſtelą, znaydzie obronę* conſilij & armorū *ná ſię. Przywłaſcza ſobie dowćipną inuentią Henryká ſzwartego Krolá Frànćuſkiego ktory dwoie*

Scep-

Sceptrá tákże kazał sobie odmalowáć związáne iedną Tuwálnią w pośrodku ryśuiąc ostry miecz ná znák práwá, ktore miał do Krolestwá Fráncuskiego y Nawárskiego, przydáiąc tákie Lemmá Vnus protegit duo. *Ow Obwiązek dobrze był skrępował Sceptrá Páństwá Fráncuskiego y Nawárskiego, że żadne śiły ludzkie wywiązáć ich nie mogły. Obwiązány iest ná buynych Paßách* Pvłkownic *Wielmożney iey Mośći Páni Sędziny, Nałęczą Twoią Wielmożny Mośći Pánie Sędzia. Páśie śie w polu zacnego Domu* Ich Mośćiow PP. Wielowieyskih, *ma bogátą pokármę zgrábioną* Grabiami *Ich Mośćiow PP.* Lipskich, *ále dobrze związány* Nałęczą *że słußnie każdy przyznáć muśi iey tę inscriptią* Vnus protegit Duo. *Y Roże wdzięcznym Zapáchem Ich Mośćiow PP.* Kvczowskich, *gárną śię do tego* vinculum *á Owo Symbolum*

Andr. Alc: de Symb: Pag. 58.

Purpu-

Purpurratá Rzymskiego Krolá Lotárená lusto lure sobie przywłaszczáią, ktory kazał odrysować pniący się Bluscz w zgorę po grániáśtey Figurze przypisuiąc takie Lemmá

Andr: Alc: Pag. 59. Te stante virebo. *Niechże Pole to buyney Paße* Vinculum *Twoie Wielmożny Mośći Pánie Sędzia Wielunski wiąże, ktore áby Promocyą pánską, tákże y Mieysce Swięte Jasnogorskie podług zwyczáynego pobożnego áffektu Obwiązáło, vniżenie vpraßam. Oney sámego śiebie Pánskiey záleciwßy tásce y oddawßy Protectiey zostáię.*

Wászmośći Wielmoznego
Páná y Dobrodźieiá,

Vniżonym Sługą y Bogomodlcą
niegodnym.

X. Tobiasz Czechowicz *Zakonu S. Páwłá Pierwßego Pustelniká Káznodźieiá Jásney Gory Czestochowskiey.*

KAZA-

KAZANIE POGRZEBOWE

Pasce pecora occisionis quæ qui possederant occidebant & non dolebant. *Zach:* 11.

Z Wielką mi to trudnośćią y odmiáną przychodźi/ kiedy z Vrzędu Káznodźieyskiego iednym pástuchą z Ordynánsu Zácháryaßa Proroká ná tym mieyscu muße stawáć Z. A. Przytrudnieyße musi bydź pásterstwá Officium, bo in consortium bierze sobie nienawiść. W záiemney zgodźie y przyiáźni żyli z sobą dwáy Bráćia Abráhám Pátryárchá y Lot/ zazdrość dla gromádnych trzod mieyscá vnich nie miáłá/ Sed & Lot qui erat cum Abraham fuerunt greges ouium & armenta & tabernacula; Káżdy z nich kontentował sie kondycyą posessyey swoiey: przyßło do tego że pásterze wziąwßy podobno ßárą bárwę od Abráhámá y Lotá/ wszczęli miedźy sobą álterkácye facta est rixa inter pastores gregum Abraham & Lot: Ták dálece że Abráhám Pátryárchá lubo mu potiori Iure należáło obieráć sobie mieysce do mießkánia vstępuie dobrowolnie Lotowi: Ne quæso sit iurgium inter me & te & inter pa- Gen: 13.

ſtores meos & paſtores tuos fratres enim ſumus, niech ſie nie wádzą ći páſtuchowie/ niech nie mamy do rozrożnienia okázyey/ Ecce vniuerſa terra coram te eſt, recede à me obſecro: ſi ad ſiniſtram ieris, ego dexterã tenebo: ſi tu dexterã elegeris, ego ad ſiniſtrã pergã: Obierz ſobie ktorą chceß ſtronę źiemie dáie ná wolą/ ia lubo lewą/ lubo práwą będę ſię kontentował. Z roſkazánia Boſkie° Jzáák Pátryárchá przychodźi z Małżonką ſwoią Rebeką do Paleſtyny przyięty ochotnie od Krolá Abimelechá/ y záraz przy wolnośći/ doſtátek gruntow ßerokich włośći w Páńſtwe iego odebrał ták dalece że ſię w krotce obawiał Abimelech Jzááká żeby go od
Gen: 26. Korony nie odſádźił. Recede à nobis, quoniam potentior nobis es valde: Ale czemu ſię obáwia Abimelech ſpokoynego Jzááká? ieżeli ma doſtátki/ gromádne trzody/ ma z ßczegulnego błogoſłáwieńſtwá Páńſkiego & benedicẽtur in te & ſemine tuo cunctæ gentes, y owßem przy bytnośći iego w Kroleſtwie Abimelechá z Compromiſſu Boſkiego/ w buyne frukty Ziemiá obfitowáć miáłá: ſłuchaymy iednák iáko kontextem Duch S. intencyą Abimelechá ſolwuie: Sed & ibi iurgium fuit paſtorum Gierraræ aduerſus paſtores Iſaac dicentium noſtra eſt aqua: Wßyſtko to ſpráwili páſtuchowie gromádne trzody páßący Abimelechá y Jzááká; á páßtußkowie dobrzeby wam teß laſkámi ſię podpárßy pátrzáć ná trzody/ ſkromność záchowáć/ nie rozrywáć przyiáźniey bráterſkiey miedzy Pánámi wáßemi. Kiedy ſię ia iednák rádzę Duchá S. Zkąd okázyia byłá álterkácyey miedzy páſtuchámi Lotá y Abráhámá/ tákże Abimelechá y Jzááká: dochodzę z narrácyey authentyczney Duchá S. iż niemogli mieć obßernego polá do pożywienia gromádnych trzod/ nec poterat capere terra vt habitarent ſimul. A poniewaß ieſt to ták trudne Officium bydź páſterzem iáko ſię ia mam Prorokowi świętemu

podiąć

podiac tey funkcyey/ kiedy to ießcze każe páść trzody nie żywe paſce pecora occiſionis; nie mogę vpátrzyć takiego páſtwiſká/ ſámi dźiedźiczni Pánowie przeßkadzáią moiey intentyey/ iáko ſam głosi Prorok ś. quæ qui poſſederant occidebant, ſtraß y pilność moiá poydźie in caſſum, bo kiedy ſie w paſty dobrey w ciáło zárocźmie ná rozmnożenie dobytek bedo zábiiáć. Muſze ia przecie podobno ſłucháć ordynánſu Zácharyaßá Proroká bo to ieſt ordynans ſámego Bogá/ y dniá dźiśieyßego páſtwiſko y przeſtrzenſtwo iego vpátrzyć y pokázáć. Ale co bo zá pecora occiſionis? Oycowie Swieći in Senſu Myſtico ludźi grzeßnych rozumieią około ktorych z Ordynácyey Boſkiey Zácharyáß Prorok przykázuie mieć páſterſtwo/ ći ieżeli przez złośći swoie w grzechach vmieráią/ żadney przy Máieſtácie Boſkim nieznáyduią kondolencyey & non dolebant. Jednák że mnie przy tákiey okoliczności Prorok S. dáie Officium paſtoris, roſkázuiąc ßukáć paße/ á to przy żałobny Akćie WIELMOZNEY I. M. P. SEDZINEY WIELVNSKIEY z Wielkiey Wśi GIZYCKIEY, dochodze tego że mi przykáżuie ßukáć páſtwiſká dla Herbownego Pułkownyká/ Przezácnego Domu I. MM. PP. WIELOWIESKICH z ktorego początki bierze Vrodzenia swego WIELMOZNA I. M. P. SEDZINA WIELVNSKA á kedyß vpátrze to paſtwiſko/ kiedy mie ſtráßy Jeremiaß Prorok Vaſtauit Dominus paſcua eorum, że ſpuſtoßały wßyſtkie páſtwiſká wodnemi żámulone kálámi: Ale czemuß? dla tego mowi Prorok S. Diſperſiſtis gregem meum & eieciſtis eos, precz wyniſczyli/ roſpadźili gromádne trzody: podobno to Jeremiaß ś. chce mi przeßkodźić/ żeby ſie nie ákommodował Ordynánſowi Zácháryaßá Proroká paſce pecora occiſionis, że rozbuyczyna życia ludzkiego okrutna śmierć nád W. M. I. M P. z Wielkiey Wśi ZOFIĄ GIZYCKĄ SĘDZINĄ WIELVNSKĄ

Zach: 11

Ierem: 25.

Smiertelnośii dekret wykonałá/ á oraz chce tym sámym te pástwiská pustoßyć: ále záwiedźie sie ná tym bo lubo naprzod z W. M. I. M. P. SĘDŹINEY WIELVNSKIEY. dekretē Boskim wźiełá spcliū Statutū est omnib⁹ hominibus semel mori, nie wźiełá wysokie° Vrodzenia/ świątobliwego żyćia nie spustoßyłá obszernych pástwisk/ ná ktorych teraz páśie sie y buia sobie Pułkozyć. Albowiem ieżeli puscze sie z nim w pástwiská Przezacnego Domu I. MM. PP. GIZYCKICH ássekuruie mnie Duch Swięty Nałecza tego Zacnego Domu Stringetur vitta hyacinthyna, vt maneat iunctura fabrefacta & à se inuicem nequeant separari. Zwiazány iest ná dobrym pástwisku Pułkozyć Domu GIZYCKICH, Smiertelnośćia nie może bydź rozerwany. Jeżeliby nápadł ná zmrożione mrozámi opásy/ podáie mu Herbowny Instrument Przezacny Dom I. MM. PP. LIPSKICH ktorym sobie może opátrzyć żywność z pobożna Ruth zgrabiáiac buynego zboża kłosy/ abiit itaq; & colligebat spicas post terga metentium. Jeżeliby zárázliwe powietrze chćiało przeskadzać paßey/ Wdźiecznego zapáchu Roże I. MM. PP. KVCZOWSKICH zárázy rospędza/ przyiemnym Odorem páßacego śie Pułkozycá vćießa y obronia z áttestácyey madrego Poëty Tybulá: Flores odoratis ferra benigna Rosis. Podobno ćie WM. M. P. CHRZYZOSTOMIE ná Łyskorniách GIŹYCKI SĘDŹIO WIELVNSKI w serdecznym Twoim żalu te pástwiská y buiáiacy ná nich Pułkożyć niekontentuie: Wrodzony áffekt przećiwko miłey Małżonce W M. I. M. P. SĘDŹINEY WIELVNSKIEY, wßerokie y dálekie serdecznego żalu zágánia polá/ że słußnie mi przydźie pryypisáć ći Symbolum Komesá Essexeńskiego/ ktory z okázyey iednego smutku y żalu/ roskazał sobie odrysowáć iedne gołą tablice przydawßy iey tákie Lemmá: Par nulla figura doloris niepodobna wyráźić serdeczny żal y opisáć. Tedy ia

Exod: 28.

Ruth: 2.

Tibul:

Petr sācta:

dy ia ná vlżenie wrodżonego żalu pokaże przy Nałeczy Przezacznego Domu Twoiego zyiaca wysokim vrodzeniē swiatobliwym żyćiem/ pobożnie zmárła W. M. J. M. Sędźiną Wielvnską Tylko ty dobry JEZV ktorys wysoki Tytuł do kondycyey Białogłowskiey przyłaczył/ amictam Sole spraw ábym z swietych Cnot Wysokiego Vrodzenia mogł Duchá S. słowá pobożnie zmárłey przypisáć: Confidit in ea cor viri sui. Cant: 12. Prouerb: 31.

NIetylko skryte táiemnice vmysłu ludzkiego/ ále y godność Wysokiego Vrodzenia/ z trudnośćia/ słuszna Energia przychodźi ogłośić Z. A. Nie ieden sie záwiedźie na bystrym dowćipie swoim y w Enkomiách vstáć muśi/ to iednák káżdy przyzna z zdánia sámego Ducha S. Beata terra cuius Rex Nobilis est. To záwsze Krolestwo ma szcześliwe progressy/ iest w dobrym porządku/ ktore ma Krolá/ Monárche z Fámiliey Slácheckiey. Pokazał to iásnym dokumentem Krol Antyochus/ ktory wypráwuiac sie z Krolestwá swoiego zá Rzeke Efrátes ná mieyscu swoim zostáwił zá gubernatorá Krolestwá Slácheckiego Lyzyaszá Et reliquit Lysiam hominem nobilem de genere regali super negotia Regia Zeby wszystkie spráwy należace do Máiestatu Krolewskiego sądźił. Nárzeka z tad Jeremiasz Prorok ná Krolá Bábylońskiego że był niedyskretny ná Krew Slácheckа & omnes nobiles luda occidit Rex Babylonis, záiádły Nábuchonodozor y pyszny nie przepuśćił w Páństwie Sedecyaszá Slácheckiey godnośći/ mieczem wszystke wygubił. Nieuważnie czyniß Nábuchodonozorze! Kiedy záiadszy sie/ wywárłeś swoie furyia/ ná godnośc y Vrodzenie Wysokie/ podobno duma twoia/ chceß eliminowáć cále Vrodzenie Slácheckie; ale sie ná tym omyliß/ poyda oni zá ráda Lukaszá S. Homo quidam nobilis abijt in Regionem longinquam accipere sibi Regnum, uietylko żeby ich Eccl: 10. 1. Mach: 10. Ierem: 39. Luc: 19.

ſwánk miał potkáć ná ich vrodzeniu/ ále kondycya swo-
ie vczca Krolewſka Korona. Podobno by teß kto chćiał
záđáć W.M.I.M.P. Zofiey Gizyckiey Sędziny Wie-
lvnskiey/że ten pyßny Nábuchonodozor/ktory ná nikogo
nie reſpektuie z oßtra ſwoia koſa y w naywiekßych do-
mách chypko ſie záwiiáiąc/ w podźiemne grobowce/ bez
rewokácycy wtraca/że ia cále rozbiwßy z doczeſne° żyćia
ná vrodzeniu godnym zgubił: ále záwodźi ſie/ iáko zro-
zumiemy.

Prouerb. 31.

Piſuiąc Prowerbiáliſtá Páńſki/ iedney Mátro-
ney Slachetney godność/ dáie Jey wyſokie Elo-
gia/ Procul & de vltimis finibus pretium eius Chcąc
iednák poſteritati one zálećić/ Wyſokim Vrodźeniem/
konkluduie/ Nobilis in portis vir eius quando ſederit
cum Senatoribus terræ, má tákich przodkow Ktorzy
byli godni Krzeſeł Senatorſkich.

Ioan: 4.

VKzechodźiwßy ſie Chryſtus Pan przez Sámá-
rya ſpoczął ſobie przy iedney ſtudni/ tym cá-
ſem przychodźi Sámárytanká z wiádrem po wodę/ mo-
wi do niey Chryſtus: Mulier da mihi bibere: Niedy-
ſkretna Sámárytanká/ ſurowo odpowieda Chryſtuſowi
Quomodo tu Iudæus cum ſis bibere à me poſcis, quæ
ſum mulier Samaritana, non enim coutuntur Iudæi
Samaritanis? Jáko prawi śmieß odemnie proſić wo-
dy/ ponieważ ia ćiebie widzę z pokolenia y rodu zydo-
wſkiego á ia Sámárytanka? mowi do niey Chryſtus:
Si ſcires quis eſt qui tibi dicit da mihi bibere, tu for-
ſitan perijſſes & dediſſet tibi aquam viuam. Máſty-
kuie dobrze ſłowá Chryſtuſowe Sámárytanká/ y niemo-
gąc wytrwáć/ otwiera ſie z ſwoim ſekretem powiáda
Jan ś. Ewángeliſtá. Nunquid tu maior es Patre no-
ſtro Iacob, qui dedit nobis puteum & ipſe ex eo bi-
bit & Filij eius & pecora eius? Biorą ná wwagę ten
proceder Sámárytanki Doktorowie Śś. z Chryſtuſem

Ioan: ●

S. Th: in Cath.

Panem

Pánem/ y pytáią ſie: iáko Doktor Anielſki Thomaß S. Seráphicki Bonawenturá/ y Bedá; czemu Sámárytanka názywa Jákobá Pátryárche Oycem/ poniewaß Sámárytani/ iáko ſie ná to zgádzáią Oycowie Swięći nießli z Leniey y Fámiliey Hebraiſkiey, ále z Aſſyryey y Bábyłoniey Kroleſtw pogáńſkich przenieśli ſie byli do Sámáryey. Chrzyzoſtom ś. ná Qwæſtyą Thomaßa ś. dáie táką odpowiedź. Animaduerte quomodo hæc mulier ſe inſerit in Iudaicam nobilitatem. Chćiáłá mieć Samárytanká z przodkow ſwoich zálecenie/ Semper enim ad nobiliorē proſapiam ſuū omnes affectant reducere genus mowi Theophiláctus: káżdy ma z nátury człowiek áby ſie mogł łączyć z wyſokiemi Domámi. Czego Sámárytanká prágnełá to W.M. J.M. P. Sędźina Wielvnska z zdánia ſámego Duchá świętego miáłá. Nobilis in portis vir eius quando ſederit cum Senatoribus terræ, nieſczyći ſie koloryzowánemi piorámi/ ále właſną prodkow ſwoich godnośćią. Niech tylko kto weźmie directam lineam, iáko świádczą Chroniki Polſkie iey vrodzenia/ obaczy Jáśnie W.M. Jm. M. P. Iana Wielowieskiego Káßtellaná Krákowſkiego/ ktory wielką miał powagę w Senaćie Sanum Conſilium Oyczyźnie dáiąc/ że ſłußnie mu ká;dy mogł przypiſáć Symbolū Alphonſá Krolá Káßtelle/ ktory ſobie kazał odmálowáć Pelikoná krwią ſwoią karmiącego dźieći przydáiąc tákie Lemmá, Pro Grege & pro Rege; Nie może minąć Felixá Wielowieſkiego ktory dla głębokiego rozumu/ odwagi y męſtwá/ godne Pámięći y w ſpomnienia ma Elogium/ Felix Wielowieski Vir ingenio & Marte præſtantiſſimus Pokázáli ſie życzliwemi Oyczyźnie przy ſczęśliwey Elekcyey Naiáśnieiſzego Monarchy Polskiego WŁADYSŁAWA IV. Alexander Ian Paweł Wielowieski, Kiedy imieniem wßyſtkiego Woiewodztwá

S. Chriſ:

Theophil.

Okol: tom 2.

Krá-

Krákowskiego/ iáko potężne filary przy szczęśliwey Elekcyey pomienionego Monárchy stawáli/ że im mogę słowá Duchá S. prrzypisáć. *Cant:* 5. Columnæ marmoreæ quæ fundatæ sunt super bases aureas. Niech weyrzy ad lineam Maternam pobożnie zmárłey Wm. Jm P. SĘDZINEY WIELVNSKIEY, záraz tám muśi sobie przypomnieć widźenie Janá S. Vidi similem Filio hominis vestitum podere, widźiałem práwi podobnego Synowi człowieczemu przyodziánego szátą áż do sámey źiemie. Kiedy obaczy naprzod Biskupá Łuckiego/ y Podkánclerze° Koronne° w krotce Kánclerzá Koronnego/ á potym Biskupá Krákowskie° Andrzeiá Lipskie° ktory nie tylko Xiążęćia Mitra/ ále Jnfuła Biskupia stał się podobny Synowi Człowieczemu z Attestácyey Janá S. bo ná to táki dáie koment mądry Theophan° Nicæn° *Epla 3.* Episcopum debere esse Diuinum atque cælestem quia aliorum hominũ conditionem longè præteruehatur: Stosował się ten godny Prálát zopásem do Herbownego Pułkożycá Wm. Jm/ P. SĘDZINEY WIELVNSKIEY od Ktorego má swoie zálecenie Oblubienicá Niebieska; bo niżeli począł wychwaláć Niebieski Oblubieniec niebieską Oblubienicę nápomina Corki Jerozolimskie: Adiuro vos Filiæ Ierusalem per capreas ne suscitetis, neq; euigilare faciatis dilectam, donec ipsa velit, y záraz przytỹ ták ią wysławia/ capilli tui sicut grex caprarum, quæ apparuerunt in Galaad. A czemuż Niebieski Oblubieniec rowna piękność Oblubienice swoiey do prętkich Koż. Powiádáią Náturálistowie iáko Plinius *Lib. de Animalibus* że Kozy są bárzo bystrego oká/ capræ acutissimo pollent visu, excubant vigiles sunt prędko obaczą drapieżnych wilkow zásadzki. Jákoż w Mieśćie Filazyow pisze Pauzoniasz: że máią iedne Kozę wyrobioną misternie z miedźi/ y kiedy Niebieska Kozá ktorą kłádą Máthemátycy

Cant: 5.

Apoc: 3.

Theoph: Nicæn: Epla. 3.

Cant: 3.

Plin: lib. de animal.

tycy inter planetas miáłáby ßkodźić vrodzáiom/ tedy ia przećiwko Obłokom wyſtáwiáią/ y tym bronią záráży ná vrodzáie. Doktorowie śś przez trzody Koż tych rozum eią Vrzedy/ godnośći Biſkupie/ ktore záleca Páweł S. Tu vero vigila in omnibus labora. Azaß do tey byſtrey kozki W. M. J. M. P. SĘDZINEY WIELVNSKIEY ten godny Prálat ná opás iey nie konkurrował/ zgromadzał grábiámi ſwoiemi iáko opátrzny goſpodarz Ewangeliczny/ Congregate triticum in horrea, zbierał pßenicę bez kąkolu/ nie vpátrował iedno prácuiących żencow/ nie zbierał po inßych iáko Ruth: ále miał záwße w pámięći ſłowá Swiętego Grzegorzá *Hom: 26. in Eſech*: Grandis honor ſed graue Pond⁹ iſtius honoris. Káżdy przyznawał GRABIOM iego Wilhelmá Woiewody Rhenu Symbolũ; ktory roſkazał ſobie odryſowáć iedne Grábie grábiące po źiemi y przydał im tákie Lemmá Euertit & æquat. Niemogę przepomnieć y innych Vrzędnikow w Oyczyźnie/ z tey zacney Fámiliey/ Chorążego Bełſkiego przyiemnego Prześwietnemu Senatowi/ PROKOPA LIPSKIEGO Sędźiego Poznáńſkiego/ PIOTRA LIPSKIEGO Podczaßego Káliſkiego. Maß ſię z czego ćießyć Przezacny Domie J. M. M. PP. GIZYCKICH, á Ty oſobliwie Wm. M. P. SĘDZIO WIELVNSKI żeś táka byſtra w honory y godnośći przodkow/ złápał kozkę w NAŁĘCZ Twoię. Przyznáie ſię y pobożnie z márła Wm. Jm. P. SĘDZINA WIELVNSKA, do NAŁĘCZY Twoiey/ mowi z Niebieſką Oblubienicą: Similis eſto dilecte mi capræ, niech ná roßkách moich záwießona będźie NAŁĘCZ. Przypomina ſobie Jeremiaßá Proroká rádę. Nunquid obliuiſcetur Sponſa faſciæ pectoralis ſuæ? nie zápomina z conſiliũ Proroká NAŁĘCZY Twoiey. Ale czemuß tę NAłęcz ná pierśiách trzyma? przypomina tym/ wßytkim Mátronom z zdánia Theodoretá mądrego *præf: in Cant.*

2. ad Timot: 5

S. Greg. Hom: 26. in Eſech.

Per ſanct:

Cant: 3.

Ier. 2.

iáko

Theod: præf: in Cant: iáko powinny ná piersiách swoich mieć Tuwálnie Mos enim est vt vberum curam gerant, ex quo etiam DEVS per Ieremiam Prophetam, nunquid obliuiscetur sponsa fasciæ pectoralis suæ, á żeby wżeláka skromność w stroiách świeckich/ Mátrony zachowáły/ iáko y oná záchowáłá.

Epox 28. Pisawszy Bog wszechmogacy Aáronowi vbiór Kapłánski przykázuie mu iedne bláchę szczerozłotą gotować/ Facies & laminam de auro purissimo, in qua sculpes opere cælatoris sanctum Domino y dáley niowi do niego/ ligabisq; eam vittâ Hyacinthiną, & erit supra tiaram imminens fronti Pontificis, zwiążeś ią tuwálnią koloru hyácynthowego żeby widźiána byłá od wszystkich ná czele Naywyższego Kápłaná. Że Bog wszechmogacy przykázuie Aáronowi/ Naywyższemu Kápłánowi szczerozłotą tablice wyrobić/ y one przypiąć nád Mitrą ieszcze Biskupią/ chćiał pokázáć in lege gratiæ sponsam DEI Oblubienicę niebieską Kościoł Chrystusow/ ktorey z zdánia Duchá S. Doktorowie śś dáią tytuł szczerozłotey głowy Caput eius sicut aurum optimũ y ći ktorzy należą ad corpus Mysticum Ecclesiæ powinni mieć głowy szczerozłote pełne głębokiey náuki y świątobliwości: bo złoto według Grzegorzá S. iest Symbolum pietatis & scientiæ, czemuś iednák roskázuie Bog wszechmogacy wiązáć ią tuwálnią koloru hyácintowego: kolor hyácintowy z Attestácyey Soliná *cap. 30.* iest błękitny/ álbo prawdźiwiey według Kolumellá *lib. 11.* iest koloru białego. Nec non vel niueos vel ceruleos hyacinthos. A że tá Tuwalnia szczerozłota tablicę ná głowie Aároná wiązáłá/ byłá Symbolum in Sensu Allegorico według zdánia Oycow SS. Vbioru sámego Chrystusá z Confirmácyey Duchá S. Fulgebat vestibus regijs hyacinthinis. Kiedy ia sobie biorę ná vwagę Przezacnego Domu Jm. Mm. pp. GIZYCKICH NA-

Solin: cap: 30.

Cant: 5.

Esther: 8.

Łęcz ábo Tuwalnia, z deſcrypcyey iey dochodzę/ że ieſt koloru białego faſcia candida eâ formâ qua capiti obligata eſſe ſolebat mowi Chroniká Polſka. Azaż nie wiaze naprzod tá Tuwálniá ſzerokotych Koron Krolewſkich ná káżdych kongregácyách/ ták Generálnych Koronnych/ iáko y Ziemſkich: przy tey Nałęczy Seymowe rády dla dobra poſpolitego Authentykowáne bywáia: przyznáia Prześwietnego Senatu Conſilia/ Konſeſsy Polſkiey Izby/ wſzyſtká Ziemiá Wielunſka/ roſtropna ráde/ głębokie Judicium tey Nałeczy/ bo bez niey żadnego práwá nie ſtánowi Koronnego/ áż oná z wiaſkiem Swoiey vwagi wprzod dobrze ſtrepuie. Záczym nie dźiw że tak wyſokich/ y przezacnych Domow Fámilie wiaże do ſiebie tá Nałecz ligabis eam vittâ Hyacinthinâ, & erit ſupra tiaram imminens fronti Pontificis, kiedy pátrzą iáwnie ná te Nałecz Mitry Xiążece/ Korony Krolewſkie/ Inſuły Biſkupie/ Kołá Rycerſkie/ przyznáią że wiaże ſzerokotę głowy/ caput eius ſi cut aurum optimum, togâ & ſago, wſzyſtkiey Oyczyźnie ſtawa præſentem.

Y Roże moga ſie ſtoſować Jm. M. pp. Kvczowskich z kándorem ſwoim/ w ktorych polu/ obrał był ſobie ieſcze páſtwiſto Pułkożyc Wm. Jm. P. Sędziny Wielvnskiey ad candidam faſciam do białey Nałeczy Jm. M. pp. Gizyckich.

PRzedwieczna Mądrość záchecáiąc drzewá do rodzenia owocow/ y wdźięcznie pachniących kwieći, mowi: In voce dicit obaudite me Diuini fructus, & quaſi Roſa plantata ſuper riuos aquarum fructificate, Wydawayćie z ſiebie tákie owoce/ iáko Roże ſzczepione nád wodámi Kryſtálnemi. Wiem z náuki Náturaliſtow/ y ab experientia że wody kryſtálne ſą ſpokoyne/ nie máią actionem & reactionem, paſſionem & repaſſionem ab agente extrinſeco, in naturali flu- Eccl: 39.

xu zostáia: Rożá záś według Ráderá *ad Epigram: 11. lib.* Martialis iest Symbolum modestiæ & silentij, znákiē skromnośći y milczenia; iákoß piße Atheneuß/ że stáro-
Athen: żytność przy bánkietách y weselách/ Rożánych záżywáłá wieńcow/ áby wßeláka stromność y milczenie bánkietuiacy sie záchowáli. Dlategoß Naywyżßy Pásterz Kośćiołá Chrystusowe° in Dominica Lætare. zwykł benedykowáć z Máiestatu Piotrá S. Namiestniká Chrystusá Roże/ y one z Monárchow álbo Xiążąt ktoremu ná znák pokoiu posyłáć/ tym wyrażaiac sámego Chrystusá ktory sie żowie w Pieśniách Sálomonowych kwiátem
Cant: 2. Ego flos campi, y oraz przy sobie wiąże Compromis
Ioann: 14. authentykowány v Janá S. Pacem meam do vobis, Azaß Wm. Jm. P. SĘDZINA WIELVNSKA Herbownego swoie° Pułkożycá nie puscza ná opas w Wirydarze wdźiecznemi zásádzone Rożámi: quasi Rosa plantata super riuos aquarum? Niedosyć że sobie záśiadał ná Krzesłách Senatorskich/ sczyćił sie Biskupiemi Jnfułámi per coniunctionem, ále y krwią własną fárbował Marsowe polá przez Jm. P. PODCZASZEGO WIELVNSKIEGO że słußnie mu przywłasczyć muße owo Symbolum ktore rysowáłá Stárożytność z świádectwá Eschiliußá in Tragædia to iest zbroynych z dobytemi mieczámi Rycerzow/ tákie przydáiac Lemmá Nec Mars ipse
Andr: Alciat: repellet, vdáł sie w pastwiská dálße ślicznych wdźiecznie pachniąáych Roż. Quasi plantatio Rosæ in Ie-
Esech: 24. richo, iákoby ná wysokich gorách Jerychowskich in caluo monte S. Crucis w skromnośći y milczeniu bawił sie. Ruminuiac Niebieskie táiemnice Ezechiel Prorok vsłyßał Boski głos: Et tu Fili hominis, ecce data sunt
Esech: 3. super te vincula, & ligabunt te in eis & non egredieris de medio eorum, skrepowány/ zwiazány iestes Ezechielu/ pewnie z tego wiezu nie wynidźieß. Zwiazána est Wm. Jm. P. SĘDZINA WIELVNSKA w Nałecz

wolno-

wolnośći/ wyſokiego vrodzenia/ Cnoty/ Swiatobliwośći/ Jm. M. PP. GIZYCKICH, non egredieris de medio eorum, záwße ſie bedźie ſczyćił Dom WIELOWIESKICH tym zwiazkiem/ iáko y Dom Przezacny Jm. M. PP. GIZYCKICH opaſem. Dobrześ vczynił żeś opaſał Wm. Jm. P. SĘDZINĄ WIELVNSKĄ, Wm. M. P. SĘDZIA Nałecza Twoia: przyznam Domowi Twemu godne Pámieći facinus Janá Skárbká/ Boleſłáwá Krzywouſtá Krolá/ Poſłá do Henryká Ceſárzá Rzymſkiego/ ktoremu gdy præzentował dla oſtentácyey ſkárby ſwoie Henrik/ zdiawßy ßczerozłoty pierśćień z Pálcá ſwoiego Poſeł/ pokázuiac wrodzona grzeczność Polſka wrzućił do Skárbu iego mowiac: Aurum addamus auro: y o Wm. Jm. P. SĘDZINY WIELVNSKIEY moge mowić że auro addidit aurum Swoim Vrodzeniem godnym zá cnośći przydáłá Domowi Twoiemu Wm. M. P. SĘDZIA WIELVNSKI: ále oraz przy Vrodzeniu Wyſokim zoſtáwiłá Theſaurum pietatis ná opás Pułkożycowi ſwoiemu. Okol: Tom: 1.

MIzerna Kondycya wſpomina Lukaß S. Bogaczá Homo quidam erat diues qui induebatur purpurâ & byſso, záwße chodźił w purpurze bogáto epulabatur quotidie ſplendide, iadł/ pił/ bánkiety ſpráwował/ mużyki rożne ſprowadzał do Páłácow ſwoich/ owo zgołá we wßyſtkie doczeſne doſtátki obfitował/ nie záznał żadney nędze y vboſtwá: ále też zá to powiáda Lukáß S ſepultus eſt in inferno, Prowerbialiſtá zás Páńſki zálecáiac Mátronę ſtáteczna/ y wychwaláiac mowi: Mulierem fortem quis inueniet? Ale czemuß ták ſtáteczna mocna ia názywa? powiáda że confidit in ea cor viri ſüi, może mieć pouſáłe ſerce do niey Małżonek we wßyſtkim/ á zkadże táka konfidencya? A to decyduie Prouerbialiſtá Páńſki Byſſus & purpura indumentum eius. Vbior iey ieſt Byſ- Luc: 16. Prou: 13.

ſiorowy y purpurowy. Bierze ná vwage Hiláry S. ten vbior tey Mátrony Státeczney; nie zda ſie tu bydź rożnośc miedzy vbiorem bogaczá z tą Mátroną/ iedno in tranſpoſitione verborum, á przećie Duch S. dwalac owe Mátrone/ záraz zapłate obiecuie date ei de fructu manuum ſuarum, & laudent eam in portis opera eius. Bogaczowi záś odpowiáda Abráhám Pátryárcha/ Fili recordare, quia recepiſti bona in vita tua; Słuſzną tego dáie rácyą pomieniony Doktor S. mowiąc: Fit alterna cõuerſio, & inde mutatur lætitia in mærorẽ, & mæror in gaudium, ieſt tylko cõuerſio Subiecti in Prædicatũ & Prædicati in Subiectũ, z wielkim iednák Sekretem/ álbowiẽ ową Sáteczną Mátroną w przod ná ſie brálá ſzátę Byſſiorową ktora byłá znákiem pobożne° żyćia/ Cnot świetych/ y dobrych vczynkow/ á ták lubo podług kondycyey ſwoiey brálá ná ſie purpurową ſzátę przez to ſtáteczności ſwoiey nie ſzkodźiłá/ fortitudo & decor indumentum eius, czego nie czynił Bogacz/ w przod ſie ſtroił w ſzátę Purpurową/ Biſſioru iedno in ſenſu materiali záżywał. Bespiecznie ia mogę Prowerbialiſty Páńſkiego przyznáć ſłową W. Jm. P. Sędziny Wielvnskiey Byſſus & Purpura indumentum eius. Według kondycyey Slácheckiey brálá ná ſie vbior ále w przod Byſſiorem to ieſt żyćiem pobożnym y świątobliwy zdobiłá ſtáteczność ſwoię/ á oſobliwie w ſtąpiwſzy w Dom Przezacny Wm. Jm. P. Sędziego Wielvnskiego omnem fidelitatem & obſeruantiam Matrimonialem záchowáłá/ przyznáie iey ze mną Jm. P. Sędzia ſłową Duchá S. confidit in ea cor viri ſui, wſzyſtek Domowy rząd dawſzy iey w Juriſdykcyą/ ſam ná vſłudze Oyczyzny iáko fidelis Ciuis Patriæ záwſze zoſtawał. Vznáło zacne pozoſtáłe Potomſtwo po Wm: Jm. P. Rozrażowskim, iáko pilnego ſtáránia oko miáła około wychowánia w pobożności cnotách świetych/ przyſtoynych obyczá-

S. Hil: in Pſal. 122.

Prouer: 31

obyczáiách: niech dáią testimonia Jm. P. MIECZNIK WIELVNSKI Jm. P. STOLNIKOWA LĘCZYCKA, że vznali w ćwiczeniu prawdźiwa Máćierzyńska miłość rozdźieli w niey owo Symbolum iednego madrego Symbolisty/ ktory odryſowawſzy ieden Kompás/ miedzy liczba rożne ártificia wymálował/ przydáiąc tákie Lemmá: Docet & delectat, liczbá náucza ktora godźine index ſtázuie/ kunſzty miſterne delektuia oczy- Tákći y Wm. Jm. P SĘDZINA WIELVNSKA miáłá ná ſobie to wyráżone Lemmá/ Docet & delectat náuczáłá pobożnośći/ Cnot świetych/ dawáłá wychowánie przyſtoyne Slácheckie/ ále oraz ſzczerego áffektu Máćierzyńſkiego candor pokázuiąc vćiecha byłá pożoſtałemu Potomſtwu. Petr. Sácch:

PRzyſzedſzy Chryſtus Pan do Tyru/ zoczyłá go záraz iedná białogłowá Chánáneyſka/ bieży z prętkośćia do niego/ iáko świádczy Ewángelia świeta Et ecce mulier Chananæa, à finibus illis egreſſa, clamauit dicens ei: miſerere mei Domine Fili Dauid. Muśiáłá mieć owá białogłowá imie y przezwiſko/ álbowiem z Wielkiey byłá Fámiliey/ iáko Doktorowie Swieći mniemáią á przećie iey Ewángelia świeta nie dáie Tytułu/ iedno że byłá z Ziemie Chánáneyſkiey: tákże Chryſtus Pan pokazał iey przyiazń/ y inſtáncyey dość vczynił/ przed vczniámi ſwemi dał commendácya/ ô mulier magna eſt fides tua, vpátrzył podobno coś godnieyſzego Chryſtus w tey Mátronie Chánáneyſkiey/ że nie wſpomináiąc vrodzenia iey ma ią w wielkim poſzánowániu y obſerwáncyey/ przed wſzyſtkiemi zálecá. Dochodźi tego podobno Philo Zydowin *lib. de Abraham.* Nobilitas expiatæ purgatæq; mentis ſors eſt præcipua. Nobiles dicendi ſunt prudentes & iuſti, etiamſi vermibus captiuiſq; nati ſint. Poważáłá ſobie bárziey owá Mátroná Chánáneyſka przyiaźń Chryſtuſá Páná ániżeli Fámilią y vrodzenie ſwoie wyſokie/ iáko ią dalſzy komen- Matth: 15. Philo lib. de Abrah:

tem

eem wystawia ieden godny Doktor. Mulier plus nobilitatur fide quam nomine. Wysokiego byla Vrodzenia y Familiey Wm. Jm. P. Sędzina Wielvnska iakom iuż probował; ale coż iako druga Matrona Chá-
Mat: 15. náneyska/ nie ważyła sobie vrodzenia swego/ At illa venit adorauit eum, padaiac ná kolaná Swoie/ z pokora páterzyła ná figure Chrystusá skrwáwiona/ przypomi-
Psal: 21. náiac sobie slowy Psalmista S. Ego sum vermis & non homo, opprobrium hominum & abiectio plebis: Niewynosiła sie z Vrodzenia swoiego/ ale choyne-mi czestokroć łzámi figure Zbáwiciela Páná zekrwáwionego skrápiaiac/ naymnieyszym sie robaczkiem czynilá/ iako mam z relácyey. Niebieski Oblubieniec zá-
Cant: 7. leca swoie Oblubienice. Quid videbitis in Sunamite nisi choros castrorum? A coż to zá Chory obozow w Niebieskiey Oblubienicy? nie inne z Zdánia Oycow śś. in sensu Morali, iedno szczere nabożeństwá/ rożnemi sposobámi czynione káżdey pobożney duszy/ Bogu y Mátce iego Náswietszey. Niech sie spytam o pobożnie zmárley Wm. Jm. P. Sędziny Wielvnskiey. Quid videbitis in Sunamite? coż też w niey możemy obaczyć? áż zaraz mi sie præzentuia chori castrorum, nabożeństwá osobliwe do Pánny Naświetszey/ przez konfráternie y Bráctwá Rożáncá y Szkáplerzá S czeste spowiedźi/ kommunie/ iálmużny/ y inne dobre świątobliwe vczynki/ te iey były Chory kiedy vczesczáłá do tego żárliwego nabożeństwá/ nieprzyiaćielowi dusznemu prez surowość życia Swoiego strásna.

Jud: 8. Chwalił Ozyasz z Káplánámi swoiemi Starożytnemi Judyte S Non est in sermonibus tuis vlla reprehensio: A zkąd że miałá te commendácya Judytá S? á to powiáda Pismo S. Quoniam timebat Dominum valde, nec erat qui loqueretur de illa verbum malum, záwsze sie stosowáłá do woli Bo-

skiey

świątobliwe życie prowádząc/ ázaż nie służyły te słowá pobożnie zmárłey Wm. Jm. P. SĘDZINY WIELVNSKIEY, Non est in sermonibus tuis vlla reprehensio, nie tylko żeby miáłá bydz w mowie prożność/ ále z rostropney mowy świątobliwych postępkow/ mogł káżdy mowić słowá Duchá świętego. Nunc ergo ora pro nobis quoniam mulier Sancta es, & timens DEVM, W ten czás osobliwie/ kiedy w tym tu Kośćiele Lyskorskiē nabożeństwá swoie odpráwowałá Bráctwá S. Aniołá Strożá/ ktore zosobliwego iey Stáránia iest ná to mieysce wprowádzone: kiedy álbowiem tu się odpráwiáły Litánie o Aniołách Strożách świętych/ choyne y rzęśiste łzy wylewáłá/ iáłmużnámi vbogie rátowáłá poddáństwu łáskáwość y sczodrobliwość oświádczáiąc. Záleca Prowerbiálistá Páński iedney Slachetney Mátroney Kondycyą/ y pobożność/ quæsiuit lanam & linum, a ná coß ßukáłá wełny y lnu: odpowiáda Duch S. & operata est consilium manuum suarum, áby z tego iákieś ozdoby y ornámentá czyniłá: dodáłá ozdoby Kośćiołowi tutecznemu/ pobożnie zmárła Wm. Jm. P. SĘDZINA WIELVNSKA, quæsiuit lanam & linum, iáko się pilnie stáráłá o ozdobę Kośćiołá tego/ świádkiem iest Zákrystya tuteczna/ iák wiele z dobroczynney ręki iey ma Ornatow/ Antepedia/ Alb/ Obrusow ná Ołtarze/ Tuwálni/ y inßey ozdoby należytey do chwały Boskiey. Piße Stábeuß o Amáloćie Ktora kiedy roßki Swoie w tuwálnią záwinęłá/ ná ten czás wßystko się dobre zbiegáło/ ktorym záwße to przydawano Elogium: virtute duce comite fortunâ, záwße muśi bydź pomnożenie Cnot/ fortuná mieć swoie sczęśliwe progressy/ Kiedy się Amálotey roßki záwiiáią w tuwálnią. Záwinął roßki swoie Pułkożyc Wm. Jm. P. SĘDZINEY WIELVNSKIEY/ w Nałęcz Wm. Jm. P. CHRYZOSTOMA ná Lyskorniách GIZYCKIEGO, SĘDZIEGO

Prouerb. 31.

Stab:

WIELVNSKIEGO, ále czy mu niemoże dáć tego Elogium virtute duce comite fortunâ? pokázał przy wyſokim vrodzeniu Cnoty świete/ ſzedł ná opás dobrych
Pſal: 22. vczynkow/ że moge mowić z Pſalmiſta S. Słowá in loco paſcuæ ibi me collocauit, álbo iáko czyta inſza werſya/ in loco paſcuæ me ligauit, ná dobrey paſzy mnie zwiázáno/ dobry to związek Jchm: M. PP. GIZYCKICH ktory wiaże tákże Cnotami te roſzki/ ále oſobliwa Cnota o ktorey moge mowić ſłowá Ouidyuſzá: Rara quidē virtus quam nec fortuna gubernet, kiedy ták ná kongregácyách Generálnych Seymowych iáko y ziemſkich pro immunitate Eccleſiaſtica, ná nic nie reſpektuiąc ſtawa generosè. Godźien Wm. Jm. P. SĘDŹIA WIELVNSKI tákiego Elogium ktore dawáli Athenczykowie Thrazybułowi dla iego prawdy/ y życzliwośći przeciwko Rzeczypoſpolitey Athenſkiey/ ći kazáli odmálować Thrázybułá miedzy dwiemá Senatorámi/ ktorzy mu nákſztał Náleczy/ Laurowy ná głowe kładli wieniec/
Andr: Alc: Embl: 135. z tákim nápiſánym Epigraph: Optimus Ciuis, godźien tego załámáne° wieńcá Laurowe°/ bo ſtawał ſzczerze/ dla conſerwácyey Oyczyźney. Toſz ia mowie o Wm. Jm. P. SĘDZIM WIELVSKIM, y to mu Elogium záwſze ſłużyć bedźie/ y w pámięći Poſteritatis trwáć Optimus ciuis. Już niemoge wiecey mowić: iedno że na dobre mieyſce weſzłá byłá ná opás z Swoim Pułkożycē Wm. Jm. P. SĘDŹINA WIELVNSKA, y oraz przy Swoim godnym Vrodźieniu z przodkow ſwoich brálá incremēta Cnot/ pobożnośći/ życia świątobliwego/ dobrych vczynkow/ moge iey przywłaſzczyć Klaudyey Rangoniey Slácheтney Mátrony Symbolum/ ktorey ieden Impreźiſtá vważáiąc wielkie Cnoty/ życie pobożne/ codźiennie wiekſze dobre vczynki/ odryſował iey ieden płomien ogniſty/ záwſze w zgore ſie wzbiiáiący przydáiąc mu takie
Petr: ſácta. Lemmá Nunquam deorſum, nigdy nieczyni coby codźień

dźieńnie Sláchecktey kondycyey nie miáło zdobić/ tymć trybem ßłá pobożnie zmárła Wm. Jm. P. Sędzina Wielvnska w Cnoty/ pobożność/ Wysokie Vrodzenie/ że iey ſłußnie moge przywłaſczyć te inſkrypcya/ Nunquam deorſum. Záſłużyła ſobie repoſitam coronam iuſtitiæ, v Máieſtatu Niekieſkiego/ záſłużyłá y ten honor Ktory iey dniá dźiśieyßego oſtátnia vſługa czyńiemy/ y owo Symbolum ktore Fámiánus Strada przy pogrzebie iedney pobożney Mátrony nád Kátáfálkiem záwieśił; ten odmálował iedne Konche bogáta ná tuwálni leżaca y przydał iey tákie Lemmá/ Exuuijs ſuus eſt honor: Ná Tuwálni Jm. M. PP. Gizyckih; to ieſt w dźiedźicznych dobrách ſpoczywa Wm. Jm. P. Sędzina Wielvnska, ále Exuuijs ſuus eſt honor, godna zá iey Cnoty/ pobożne żyćie/ ktorym záwße zdobiłá Nalecz Zacnego Domu Jm. M. PP. Gizyckich, że iey to Lemmá z Kõſenſem wßyſtkich was ná iey Kátáfálku nápiße/ Exuuijs ſuus eſt honor. Jednák ieżeliby ieſcze defekćiki tákie mogły zániesć cõtradictią z Duchá S. mowy: Nihil coinquinatũ intrabit in Regnum cælorum; Tedy ćiebie vpraßa Przewielebny Oycze Solennizáńćie o Subſidium, á oraz poddaie ſie pod Niebieſka Przenaświetßey Offiáry roſe/ Przypomina iednego Symboliſty dowćipna inuentia/ ktory odryſowawßy od Słonecznego vpału zemdlone kwiećia/ y iuż ku źiemi náchylone/ geſta z Niebá roſa ſkropione/ wracáiace ſie do ſwoiey czerſtwośći/ y dał im tákie Lemmá Eriget irriguum, iedno co ſpádnie ná nie rzeźiſta Niebieſka roſá/ Słonecznych plomieniow goraca roſpędza/ wdźięcznym zapáchem Wirydarze nápełnia. Jeżeli Wm Jm. P. Sędzina Wielvnska, dla vlomnośći nátury ludźkiey/ pod ſprá-wiedliwość Boſka zemdlona ieſcze miáłáby podpadáć: możeß Ty Niebieſka roſa Przewielebny Oycze/ przy oſfierze Nayświetßey/ offiáruiac Báránká niepokaláne-

Fã: Strad:

Isa: 15: go/ ktoremu Duch S. dáie proprietatem roris/ Rorate cæli de super & nubes pluant iustum, zemdlone erigere, y Máiestatowi Boskiemu/ w Cnoty/ zasługi/ cõdignitate operis śmiele præzentowáć.

Ták żeby nie opowiednie z tego tu mieyscá od nas Wm. Jm. P SĘDZINA, WIELVNSKA nie odchodziłá. Żegna ciebie naprzod Wm. M. P. CHRYZOSTOMIE ná Łyskorniách GIZYCKI SĘDZIO WIELVNSKI, dźiękuie zá wśeláktiey Obserwáncyey wyswiátczenie/ uznáie szczery Małżeńskiey przyiáźni y áffektu Cándor: iáko niektedy vznáłá Cesárzá Rzymskiego Justyná Mnieyszego Małżonká imieniem Zofia/ ten ná znák przyiáźni Małżeńskiey kazał wybudowáć ieden Port/ ktory názwał Portum Sophium iáko świádczy Suidas: Bogáczby oná Port przyznáie Sobie wybudowány od Ciebie Wm. M. P. SĘDZIA, przez ktory może przyść ad portum salutis, kiedy ták wiele Przenaświetszych Ofiar/ zá dusze iey spráwuiesz/ ktore z nárrá-
Psal: 106. tyey Psalmisty S. Et deduxit eos in portum voluntatis eorum záprowádźi ie do szczesliwości: Zostáwuiec iednák iednego Symbolisty inuentia/ rysuiacego iedne Kozke leśna; ktora páśąc sie biegálá po skałách/ nápádłá ná iedno præcipitium ktorego sie było trudno vchronić/ zażyłá z náturálnego instinktu sztuki/ záwiesiłá sie zá roszki ná sztuce skały/ tákie iey przydáiacego Lemmá Sit tibi cura mei, rátunku wołáłá ná pásterzá swego. Przypomina dniá dźisieyszego y vznáie Wm. M. P. SĘDZIA że z Pułkownikiem swoim/ ná buynym pástwisku Przezacnego Domu Twoiego Wm. Jm. P. SĘDZINA pástá sie/ w pádłá w práwdźie śmiertelności præcipitium, ále sie záwiesiłá zá roszki ná Naleczy Twoiey/ nie żada wiecey iedno żeby w pámięci Twoiey trwało to Lemmá. Sit tibi cura mei.

Zegna

ZEgna y Ciebie M. P. PODCZASZY WIELVNSKI, ále podobno przy tey valedictiey przypomniß sobie/ iáko ćie przy wdźiecznych Roż godnym Vrodzeniu/ do pobożnośći obyczáiow Slácheckich sposabiáłá/ oświadczáłá Máćierzynskiego áffektu propensya: ále záraz przykłádem ostrośći ogradzáłá Herbowne Roże/ gwałtownie ná nie reki rzućić nie dáłá/ ćießyłá sie z postepkow przystoynych/ ominowáłá sobie poćieche Oyczyżny y Fámiliey/ ruminowáłá słowá Eklezyástyká Páńskiego Quasi flos Rosarum; wyda z śiebie ten kwiát Rożány/ wdźieczny zapách pobożnośći/ dźielnośći/ mestwá/ ogrodźi Roże Swoie Zbroiámi/ Kiryśiámi/ ognista ármata/ przypiße mestwem iednego Imprezisty Sybolum/ ktory odmálował iedne ostra obroż przydał iey táka inscriptia Sauciat & defendit: Obroz osádzona gwozdźiámi broni y rány zádáie. Zostáwuieć iednák M. P. PODCZASZY WIELVNSKI, w pámięći ná znák áffektu Máćierzynskiego Symbolum Hieronymá Falletá Komesá Trigniani/ ktory kazał sobie odrysowáć kwitniaca Roża o koło ktorey rosły cybule/ chcac ia záráźić nieprzyiemnym swoim odorem/ przydał iey tákie Lemmá. Fragrantior, y owßem wdźiecznieyßy z śiebie wyda zapách/ potłumi nieprzyiázne oczom y zapáchowi odory/ Tobie oná M. P. PODCZASZY WIELVNSKI to leguie Symbolum/ Twoiemu mestwu/ y dźielnośći one zostáwuiac ktoremu przećiwne y nieprzyiázne áffekty/ álbo incursye nieprzyiaćielskie ßkodźić nie moga/ ále bedźie záwße przy Rozách Twoich mieć to Lemmá mieysce Fragrantior.

Eccl. 5.

Per sānct

ZEgna y Was M. P. MIECZNIKV WIELVNSKI M. P. STOLNIKOWA Łeczycka przyznaćie iákośćie iedno weßli w edukácya y wychowánie pobożnie zmárłey Wm. Im. P. SĘDZINEY WIELVNSKIEY, przywłasczáliśćie sobie Adryaná Flerontina Symbolum/ ktory roskazal sobie odrysowáć Kwiát ná

iednym zagonie kwitniacy/ przydáiac mu takie Epigraph: Non alibi melius, nie mogliśćie mieć lepszey edukácyey iáko z directiey pobożnie zmárley Wm. Jm. P. Sędziny, głosi sie y dniá dźisieyszego przed wámi z swoia edukácya/ iáko niegdy Márgárytá Walezya Krolowa Nawárska/ ktora bedac z Krolewskiey Fámiliey/ y w Krolewski tákże wstapiwszy dom; kazálá sobie przećiwko Słoncu odmálować Kwiát Rożány z táka inscriptia/ Non inferiora secutus, według Krolewskiey Kondycicy/ z Krolewska złaczona Fámilia: y oná mowi te słowá dniá dźisieyszego/ y zá ostátnie vale do pámieći podáie to Symbolum/ z ta inscriptia Non inferiora secutus. Mátkeśćie prawożiwa mieli do wászey edukácyey/ rowna godnośćia Fámiliey Domowi Wászemu.

Żegna y Was MM. PP. ktorzyśćiekolwiek z miłośći Chrześćiáńskiey/ y życzliwey przyiáźni/ przećiwko pobożnie zmárley Wm. Jm. P. Sędziney Wielvnskiey, y Przezacnemu Domowi Jm. M. pp. Gizyckich,, ná te ostátnia vsługe sie stáwili/ dźiękuie zá oświádczony affekt/ obiecuie iednák kázdemu z was owo Symbolum iednego pilnego Gospodarzá/ ktory z kilku źiarn w rzuconych w źiemie obfita zebrał Crescentya/ przydáiac sobie tákie Lemmá Pro paucis plurima tolle. Obiecuie to Wm. Jm. P. Sędzina Wielvnska, że zá te vsługe ostátnia Chrześćiáńska/ kázdy od sámego Bogá zá to bedźie miał skuteczny compromis, pro paucis plurima tolle.

Firm: Symb:

Żegna ná ostátek Was wiernych sług/ y wszystko poddáństwo/ y ieżeliby kogokolwiek z popedliwośći nátury ludzkiey/ vrázić mogłá/ kázdego zosobná przezemnie przepraszа/ z tym sie iednák oświadcza/ iáko tu iednáko kázdemu z was/ Pánskiego áffektu wyświadczenie pokázowálá/ rożnemi sposobámi potrzeby rátuiac/ ták y teraz wszytkim owo Symbolum iedne-

go. Za-

go Zakonu Pátryárchy Swietego teſtámentem leguie: Ten kazál ſobie odmálowáć iedno wißace zwierćiádło ná drzewie kwitniacym / przydáiąc mu tákie Lemma. Omnibus omnia. Biorąc ſobie fundáment záraz z mowy Duchá Swietego *1. ad Corinth: 2.* Omnibus omnia factus, vt omnes Chriſto lucri faceret. Jednáko zá wßyſtkich was pred Máieſtatem Boſkim obiecuie ſie interponowáć Omnibus omnia. A ták żeby mogłá mowić do Niebieſkiego Oblubieńcá/ Similis eſt dilectus meus capræ, żeby ſie przyznał in ſpecie gratiæ do Wm. Jm. P. Sedźiny Wielunſkiey Chryſtus/ á oraz żeby in paſcuis gloriæ, ná páſtwiſku chwały wiekuiſtey mogłá mieć ſwoy opáś / mowmy nabożnỹ ſercem/ Lux æterna luceat ei Domine cum ſanctis tuis in æternum, Amen. Per ſanct: 1. ad Corinth: 2.

Biblioteka Jagiellońska
stdr0009762